Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0231

Cel de al doilea Summit mondial pentru dezvoltare socială

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2025 referitoare la cel de al doilea Summit mondial pentru dezvoltare socială (2025/2654(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolul 3,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 9, 10, 19, 45-48 și 145-161,

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

– având în vedere Carta socială europeană,

– având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale,

– având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, proclamat și semnat de Consiliu, Parlament și Comisie la 17 noiembrie 2017,

– având în vedere Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale și obiectivele sale principale pentru 2030,

– având în vedere Declarația de la La Hulpe privind viitorul Pilonului european al drepturilor sociale, semnată de Parlament, Comisie, Comitetul Economic și Social European și Consiliu la 16 aprilie 2024,

– având în vedere Garanția europeană pentru copii,

– având în vedere Strategia europeană privind egalitatea de gen și Foaia de parcurs privind drepturile femeilor,

– având în vedere Strategia europeană privind drepturile persoanelor cu handicap,

– având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale Organizației Națiunilor Unite (ONU), în special obiectivele 1, 2, 8 și 10,

– având în vedere Declarația de la Copenhaga privind dezvoltarea socială din 14 martie 1995,

– având în vedere convențiile de bază ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM),

– având în vedere Rezoluția 78/318 a Adunării Generale a ONU din 16 iulie 2024 privind modalitățile aferente procesului de organizare a „Summitului social mondial”, care urma să se intituleze „Al doilea Summit mondial pentru dezvoltare socială”,

– având în vedere Pactul pentru viitor convenit în cadrul summitului ONU din septembrie 2024,

– având în vedere Declarația politică adoptată în septembrie 2023 în cadrul Forumului politic la nivel înalt pentru dezvoltare durabilă, sub auspiciile Adunării Generale a ONU,

– având în vedere articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere propunerea de rezoluție prezentată de Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,

A. întrucât dezvoltarea durabilă este un principiu fundamental al Tratatului UE; întrucât cele 17 ODD se află în centrul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de toate statele membre ale ONU în 2015; întrucât angajamentul UE față de Agenda 2030 a fost transpus într-un set de politici transformatoare ale UE;

B. întrucât, în întreaga UE, persistă inegalități considerabile între persoane și între regiuni, în special inegalități în materie de venituri și de gen, în timp ce inflația și creșterea costului vieții afectează în mod disproporționat gospodăriile vulnerabile și cu venituri mici; întrucât criza locuințelor continuă să reprezinte o provocare considerabilă în întreaga UE, ducând la excluziune și insecuritate locativă, la creșterea costurilor locuințelor și la inadecvarea lor; întrucât aceste aspecte afectează în mod negativ coeziunea socială, convergența socială ascendentă și bunăstarea socială a persoanelor care trăiesc în UE; întrucât unele studii sugerează că, în Europa, 10 % din persoanele cele mai bogate de pe continent dețin proporția uluitoare de 67 % din bogăția sa, în timp ce jumătate din adulții cei mai săraci dețin doar 1,2 % din ea[1]; întrucât, în 2023, coeficientul Gini pentru UE-27 a fost de 29,6 %, cu o tendință ușor descendentă

[1] „Global Wealth Report 2023” (Raportul pe 2023 privind bogăția mondială), Credit Suisse AG.

din 2014, iar 13 state membre au depășit această medie[1];

C. întrucât, în Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, Uniunea s-a angajat să reducă până în 2030 numărul persoanelor expuse riscului de sărăcie și de excluziune socială cu cel puțin15 milioane, dintre care cel puțin cinci milioane de copii; întrucât, în aproape jumătate dintre statele membre, datele indică un regres regretabil în ceea ce privește reducerea sărăciei; întrucât un copil din cinci este încă expus riscului de sărăcie și de excluziune socială în Uniunea Europeană; întrucât, dacă tendința actuală continuă, UE nu își va atinge obiectivul pentru 2030; întrucât, în plus, sărăcia energetică afectează mai mult de unul din zece europeni, exacerbând inegalitățile; întrucât situația la nivel mondial este și mai gravă, dat fiind că aproape 700 de milioane de persoane trăiesc în condiții de sărăcie extremă și alte 2,8 miliarde de persoane trăiesc între pragul de sărăcie extremă și standardul de 6,85 USD pe zi[2], iar până la 35 % din persoanele care au depășit sărăcia în ultimele trei decenii au revenit ulterior la această condiție;

D. întrucât s-au înregistrat progrese în direcția atingerii obiectivului UE privind ocuparea forței de muncă, și anume ca cel puțin 78 % dintre persoanele cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani să aibă un loc de muncă până în 2030; întrucât, potrivit previziunilor economice ale Comisiei pentru toamna anului 2024, rata de ocupare a forței de muncă în UE a atins 75,8 %; întrucât, în două treimi dintre statele membre, creșterea ratei de ocupare a forței de muncă în 2023 a fost pe calea cea bună pentru a atinge obiectivul național pentru 2030; întrucât persistă totuși provocări semnificative, cum ar fi disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și ratele ridicate ale șomajului în unele state membre, segmentarea persistentă a pieței forței de muncă, disparități în materie de protecție socială, o incidență ridicată a muncii precare și atipice[3] și disparități constante în ceea ce privește accesul la locuri de muncă de calitate; întrucât 66,6 % dintre șomeri și 10,9 % dintre persoanele angajate erau expuse riscului de sărăcie în 2024[4];

E. întrucât rezultatele slabe în ceea ce privește competențele de bază, cum ar fi lectura, matematica și științele, sunt în creștere în Uniune, în special în rândul cursanților defavorizați; întrucât această inegalitate în materie de educație subminează accesul egal la

---

1 „Living conditions in Europe – income distribution and income inequality” (Condițiile de viață în Europa – distribuția veniturilor și inegalitatea veniturilor), Eurostat, noiembrie 2024.

2 „Poverty, Prosperity, and Planet Report 2024”, (Raportul din 2024 privind sărăcia, prosperitatea și planeta), Banca Mondială.

3 „Living and working in Europe 2024”, (Viața și munca în Europa 2024), Eurofound, 2025.

4 „Living conditions in Europe - poverty and social exclusion”, (Condițiile de viață în Europa - sărăcia și excluziunea socială), Eurostat, aprilie 2025.

educația continuă, la oportunități de formare și la locuri de muncă de calitate și contribuie la persistența excluziunii sociale și de pe piața forței de muncă;

F. întrucât Uniunea și-a fixat obiectivul ca, până în 2030, cel puțin 60 % dintre adulți să participe în fiecare an la cursuri de formare; întrucât statele membre s-au angajat să atingă obiective naționale pentru a îndeplini acest obiectiv principal și întrucât nivelul actual de participare din statele membre este de numai 39,5 %;

G. întrucât provocările demografice, inclusiv îmbătrânirea populației, ratele scăzute ale natalității și depopularea rurală, în special tinerii care se mută în zonele urbane, ar putea agrava inegalitățile economice și afecta progresul social și atractivitatea regiunilor UE, piețele forței de muncă, infrastructurile publice și, prin urmare, sustenabilitatea sistemelor de protecție socială, agravând și mai mult disparitățile regionale din UE; întrucât aceste provocări reprezintă, prin urmare, o provocare structurală pentru economia UE; întrucât integrarea migranților pe piața forței de muncă poate atenua deficitul de mână de lucru de pe piață; întrucât absența accesului public universal la servicii de îngrijire a copiilor (de la 0 la 3 ani) și la învățământul terțiar, lipsa de locuințe la prețuri accesibile, absența sau insuficiența alocațiilor pentru copii și insuficiența concediului plătit pentru creșterea copilului se numără printre factorii care contribuie în mod considerabil la rata scăzută a natalității;

H. întrucât deficitul de forță de muncă și de competențe este în creștere în întreaga UE și este determinat de schimbările demografice, de tranziția verde și cea digitală și de cererea de noi competențe; întrucât condițiile de muncă precare și necorelarea competențelor în anumite sectoare limitează în mod direct capacitatea UE de a atrage și de a păstra talente, atât din țări terțe, cât și din interiorul UE; întrucât locurile de muncă de calitate, cu salarii mai ridicate și o mai mare stabilitate, precum și integrarea resortisanților din țările terțe pe piețele forței de muncă pot contribui la soluționarea acestor probleme;

I. întrucât raportul Eurofound din 2024 arată că ratele sinuciderilor cresc din 2021, după decenii de declin; întrucât trebuie depuse mai multe eforturi pentru a combate cauzele tulburărilor de sănătate mintală în condițiile de muncă și de viață[1];

J. întrucât economia socială, inclusiv întreprinderile sociale, cuprinde diverse tipuri de entități private care sunt independente de autoritățile publice, cum ar fi cooperativele, societățile de ajutor reciproc, asociațiile (inclusiv organizațiile caritabile), fundațiile

---

[1] „Mental health in the European Union and Norway: risk groups, trends, services and policies” (Sănătatea mintală în Uniunea Europeană și Norvegia: grupuri de risc, tendințe, servicii și politici), Eurofound, în curs de apariție în 2025.

(inclusiv întreprinderile sociale de integrare în muncă și alte forme juridice, în funcție de fiecare stat membru al UE); observă că această diversitate de întreprinderi și de organizații, care operează în toate domeniile de activitate, au o identitate puternică, bazată pe valori și caracteristici comune, cum ar fi egalitatea de gen, responsabilitatea locală și regională, sensibilitatea la provocările climatice și de mediu, incluziunea și guvernanța democratică și plasarea persoanelor și a obiectivelor sociale deasupra capitalului, astfel încât majoritatea profiturilor să fie reinvestite – limitând distribuirile către membri sau acționari – pentru a atinge obiectivele de dezvoltare durabilă ale organizației sau pentru a servi interesului colectiv și public;

K. întrucât, în contextul în care se observă o reducere constant lentă a diferenței de remunerare între femei și bărbați, cercetările Eurofound arată că multe state membre nu au pus în aplicare nicio măsură de transparență salarială până acum, iar majoritatea instrumentelor naționale în vigoare în prezent nu impun încă ca toate formele de muncă să fie valorizate în mod egal[1];

L. întrucât mobilitatea echitabilă a forței de muncă este consacrată în tratate, oferă oportunități pentru întreprinderi și lucrători și ar trebui promovată în rândul lucrătorilor din UE și a celor din țările terțe, garantând, în același timp, respectarea deplină și exercitarea efectivă a drepturilor lucrătorilor și a drepturilor sociale, inclusiv pentru resortisanții țărilor terțe, prin căi legale de migrație, precum și prin egalitatea de tratament și nediscriminare, și combătând munca nedeclarată;

M. întrucât structura tripartită și numărul mare de membri ai OIM o disting ca lider în ceea ce privește standardele de muncă la nivel mondial; întrucât, în contextul misiunii OIM de a promova justiția socială, principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă instituite de acest organism se axează pe asigurarea unui mediu de lucru echitabil și decent pentru toți, inclusiv a libertății de asociere și a dreptului la negociere colectivă, pe eliminarea tuturor formelor de muncă forțată sau obligatorie, pe abolirea efectivă a muncii copiilor, pe eliminarea discriminării în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și pe dreptul la un mediu de lucru sigur și sănătos; întrucât, în contextul UE, aceste drepturi sunt protejate de tratatele UE, de Carta drepturilor fundamentale și de acquis-ul UE în domeniul dreptului muncii; întrucât unele state membre întâmpină dificultăți în punerea în aplicare și asigurarea respectării acestor obligații;

N. întrucât partenerii sociali și organizațiile societății civile joacă un rol esențial în asigurarea unor condiții de muncă decente și în

---

[1] „Further experiences with pay transparency” (Alte experiențe în materie de transparență salarială, Eurofound, în curs de apariție în 2025.

promovarea justiției și egalității sociale; întrucât, potrivit cercetărilor, democrația industrială este strâns corelată cu calitatea muncii, cu ocuparea forței de muncă și cu competitivitatea industrială[1],

1. consideră că Comisia și statele membre ar trebui să își intensifice eforturile pentru a pune în aplicare Pilonul european al drepturilor sociale, în conformitate cu Declarația de la Hulpe și printr-o actualizarea ambițioasă a planului de acțiune, cu scopul de a atinge principalele obiective pentru 2030; invită Comisia, în cadrul planului de acțiune actualizat, să completeze obiectivele principale actuale, după caz, și să prezinte inițiative legislative pentru punerea deplină în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale;

2. invită Comisia și statele membre să coopereze cu Parlamentul la elaborarea unui nou Pact social european pentru viitor, cu angajamente și investiții clare în următoarele domenii: reducerea riscului de sărăcie și de excluziune socială în UE și atingerea obiectivului de zero emisii nete în UE până în 2050;

3. recunoaște relevanța și importanța constantă – precum și natura interconectată și de consolidare reciprocă– a celor trei teme principale ale Summitului mondial pentru dezvoltare socială de la Copenhaga din 1995, considerate a fi cei trei piloni ai dezvoltării sociale, și anume eradicarea sărăciei, ocuparea integrală și productivă a forței de muncă și munca decentă pentru toți, precum și incluziunea socială;

4. subliniază că este important să se utilizeze tabloul de bord social și cadrul de convergență socială cu scopul de a identifica riscurile și a urmări progresele înregistrate pentru a realiza o convergență socială ascendentă, a reduce inegalitățile, a consolida sistemele de protecție socială și a promova condiții de muncă decente și măsuri de sprijin astfel încât să se asigure echitatea în tranziții; subliniază, în acest sens, că trebuie să se garanteze o Europă sustenabilă, justă din punct de vedere social și favorabilă incluziunii, în care drepturile sociale să fie pe deplin protejate și garantate; reamintește că cetățenii UE identifică Europa socială ca reprezentând una dintre prioritățile lor; subliniază, prin urmare, că este necesar ca Comisia să prezinte de urgență un pachet legislativ privind locurile de muncă de calitate, care să includă inițiativele legislative și investițiile necesare pentru a garanta locuri de muncă de calitate;

5. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze democrația la locul de muncă, dialogul social și negocierile colective, precum și protecția drepturilor lucrătorilor, în special în contextul tranziției

---

1 „Measuring key dimensions of industrial relations and industrial democracy”, (Măsurarea dimensiunilor esențiale ale relațiilor industriale și ale democrației industriale), Eurofound, decembrie 2023.

verzi și a celei digitale; subliniază că este necesar să se aloce în continuare resurse suficiente în următorul cadru financiar multianual (CFM) pentru a sprijini dialogul social și negocierile colective și a consolida capacitățile partenerilor sociali; solicită să se depună eforturi suplimentare pentru a garanta egalitatea de remunerare pentru aceeași muncă efectuată de bărbați și femei, a crește transparența salarială și a combate inegalitatea de gen cu scopul de a elimina diferențele în materie de remunerare, de pensii și de ocupare a forței de muncă dintre femei și bărbați în UE; invită Comisia și statele membre să integreze dimensiunea de gen în toate domeniile de politică și în toate actele legislative;

6. solicită intensificarea eforturilor pentru a combate violența, discriminarea și hărțuirea la locul de muncă; subliniază importanța măsurilor preventive și de protecție la locul de muncă pentru a proteja bunăstarea și sănătatea fizică și mintală a lucrătorilor; ia act de creșterea stresului psihologic legat de noile forme de organizare a muncii, de conectivitatea constantă și de supravegherea digitală[1];

7. reamintește că Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele conexe recunosc că eradicarea sărăciei în toate formele și dimensiunile sale, inclusiv a sărăciei extreme, reprezintă cea mai mare provocare globală și o cerință indispensabilă pentru dezvoltarea durabilă și că nimeni nu ar trebui lăsat în urmă, iar persoanele cele mai defavorizate ar trebui să fie primele ajutate; solicită o viziune holistică asupra eradicării sărăciei, precum și a protecției și incluziunii sociale și cere să se propună o strategie ambițioasă, însoțită de un sprijin suficient în următorul CFM, pe baza viitorului raport din proprie inițiativă al Parlamentului referitor la Strategia UE de combatere a sărăciei, precum și un plan ambițios privind locuințele la prețuri accesibile, pentru a aborda criza locuințelor și a combate lipsa de adăpost; subliniază că aceste noi inițiative trebuie să completeze alte strategii conexe ale UE pentru a asigura o abordare multidimensională a luptei împotriva sărăciei; reamintește că, încă din 2020, Comisia estima că investițiile sociale atingeau cifra de 192 de miliarde EUR pe an, situându-se sub nivelul necesar pentru a răspunde nevoilor cetățenilor; subliniază, în acest sens, rolul fondurilor europene pertinente în combaterea sărăciei și a excluziunii sociale și evidențiază necesitatea de a menține instrumente puternice de sine stătătoare pentru a combate sărăcia și excluziunea socială în următorul CFM;

8. reamintește, de asemenea, rolul pe care îl joacă UE în dezvoltarea socială a țărilor terțe, inclusiv prin fonduri precum Europa globală; regretă profund că mai multe țări au oprit finanțarea pentru dezvoltare, inclusiv pentru dezvoltarea socială, ceea ce are consecințe devastatoare asupra vieții și a mijloacelor de subzistență

---

1 „Living and Working in the EU e-survey 2024”, (Sondajul electronic din 2024 „Viața și munca în UE”), Eurofound, 2024.

ale oamenilor; îndeamnă UE să își continue angajamentul ferm de a sprijini dezvoltarea socială în străinătate în actualul și următorul CFM cu scopul de a asigura stabilitatea și o finanțare solidă și să colaboreze cu toți actorii pertinenți pentru a asigura un angajament neîntrerupt față de obiectivele de dezvoltare socială la nivel mondial;

9. îndeamnă toate statele membre să depună eforturi suplimentare pentru a combate sărăcia în rândul copiilor prin punerea în aplicare a planului lor național de acțiune privind Garanția europeană pentru copii și solicită Comisiei să se asigure că se alocă resurse bugetare substanțiale în următorul CFM;

10. salută adoptarea recentă a Directivei privind munca pe platforme[1] ca un pas de referință către protejarea lucrătorilor în economia digitală; subliniază că este necesar să se extindă aceeași protecție la lucrătorii din toate sectoarele afectate de IA, garantând că principiul „omul la comanda mașinii” devine un standard obligatoriu și solicită din nou să se elaboreze noi inițiative juridice privind IA și gestionarea algoritmică la locul de muncă, precum și privind dreptul de a se deconecta; reamintește că implementarea sistemelor de IA ar trebui să fie în conformitate cu tranziția verde și cu obiectivele climatice; subliniază că este necesar să se creeze locuri de muncă sustenabile de calitate în sectoarele care se dezvoltă sau care au fost transformate pe parcursul tranziției duble și să se consolideze cadrul juridic pentru gestionarea și anticiparea tranzițiilor, promovând în același timp rolul și participarea partenerilor sociali și sprijinind politici favorabile incluziunii în domeniul pieței forței de muncă;

11. subliniază că trebuie să se garanteze în continuare o educație publică de calitate gratuită, politici de formare de calitate și învățarea pe tot parcursul vieții, precum și accesul universal la acestea, care să conducă la locuri de muncă de calitate și să asigure salarii decente; observă că programele strategice de perfecționare, recalificare și formare profesională trebuie să fie disponibile pentru toți lucrătorii, inclusiv pentru cei cu dizabilități, combinate cu alocații de formare, și ar trebui, de asemenea, să fie adaptate la nevoile și capacitățile lucrătorilor; solicită, așadar, introducerea unui drept individual la formare și perfecționare pentru lucrători la nivelul UE;

12. subliniază că, având în vedere criza climatică și a biodiversității și provocările economice și demografice, nicio regiune și nicio generație din UE – indiferent dacă este vorba despre cele din prezent sau despre cele viitoare – nu ar trebui lăsată în urmă și că ar trebui să existe un acces universal la o tranziție justă pentru toți; solicită

---

[1] Directiva (UE) 2024/2831 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2024 privind îmbunătățirea condițiilor de muncă în cadrul muncii pe platforme (JO L, 2024/2831, 11.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj).

prezentarea de inițiative pentru a sprijini atât tinerii, cât și persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități, precum și măsuri pentru regiunile care se confruntă cu depopularea, spre exemplu îmbunătățirea accesului fără obstacole la infrastructură, inclusiv la transportul public, conectivitate digitală și locuințe la prețuri accesibile, servicii publice, asistență medicală, servicii de îngrijire pe termen lung și de îngrijire timpurie a copiilor și la educație, precum și investiții în oportunități mai bune de angajare pentru a preveni depopularea; invită statele membre să garanteze accesul universal bazat pe drepturi la servicii publice de înaltă calitate și să investească în acestea; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să pună în aplicare pe deplin Strategia europeană privind serviciile de îngrijire, asigurând servicii de îngrijire de calitate, abordabile ca preț și accesibile în întreaga UE;

13. îndeamnă UE și statele sale membre să se asigure că tranziția verde este justă din punct de vedere social, cu sprijin specific pentru lucrătorii, gospodăriile, regiunile și întreprinderile afectate de schimbările structurale și de noile cereri de pe piața forței de muncă; constată că strategiile de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora, dacă sunt concepute cu atenție printr-un dialog social solid, pot genera ecosisteme economice reziliente, locuri de muncă de calitate, întreprinderi sustenabile și societăți mai favorabile incluziunii, fără a lăsa pe nimeni în urmă;

14. invită Comisia și statele membre să valorifice Fondul pentru atenuarea impactului social al acțiunilor climatice și să pună bazele adaptării și consolidării sistemelor de protecție socială la nivel național, cu sprijinul UE, pentru a garanta reziliența socială la impactul schimbărilor climatice și al degradării mediului asupra locurilor de muncă și a condițiilor de viață și să se asigure că comunitățile afectate sunt pe deplin pregătite pentru o nouă piață a muncii;

15. solicită sprijin suplimentar pentru ca resortisanții țărilor terțe să se integreze pe piața forței de muncă din UE și să își utilizeze talentele la întregul lor potențial, să dispună de locuri și condiții de muncă de înaltă calitate, consolidate printr-o politică de integrare eficace, în deplină complementaritate cu valorificarea talentelor din UE;

16. solicită monitorizarea atentă a măsurilor active pe piața forței de muncă, precum și un sprijin adecvat pentru venit, accesul la locuințe decente și la prețuri accesibile și prestații universale de asigurări sociale, cu scopul de a garanta participarea egală a persoanelor celor mai îndepărtate de piața muncii, în special a femeilor, a persoanelor cu dizabilități, a migranților, a persoanelor din cadrul comunității LGBTIQ+, a tinerilor care intră pe piața muncii, a persoanelor în vârstă, a persoanelor din zonele rurale și îndepărtate, a șomerilor de lungă durată, a romilor și a altor minorități; subliniază și necesitatea unei protecții sociale adecvate și a unui sprijin pentru

persoanele care desfășoară o activitate independentă; reamintește, în acest context, că nivelul prestațiilor de venit minim se situează, în mod preponderent, cu mult sub pragurile naționale de sărăcie în UE; îndeamnă statele membre să pună în aplicare pe deplin Recomandarea Consiliului privind un venit minim adecvat[1]; reamintește rolul important pe care îl joacă sistemele de venit minim la nivel mondial pentru a ajuta oamenii să iasă din sărăcie;

17. consideră că economia socială este un factor esențial de stimulare a punerii în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale și a obiectivelor sale, dat fiind că oferă adeseori locuri de muncă grupurilor vulnerabile și excluse și le asigură perfecționarea profesională; invită Comisia și statele membre să își consolideze sprijinul pentru toate întreprinderile din economia socială, cu scopul de a promova munca de calitate, decentă și favorabilă incluziunii; subliniază că proiectele din domeniul economiei sociale necesită, în general, un parteneriat strâns cu entitățile publice și, prin urmare, invită Comisia și statele membre să dezvolte un cadru de cooperare între autoritățile publice și organizațiile economiei sociale;

18. subliniază că realizarea ODD pentru 2030 necesită, de asemenea, aplicarea principiilor bunei guvernanțe bazate pe statul de drept, instituții responsabile, o punere în aplicare, monitorizare și asigurare eficace a respectării normelor și evitarea insecurității juridice, inclusiv în cazul țărilor candidate la aderarea la UE; solicită ca declarația politică rezultată în urma celui de al doilea Summit mondial să includă angajamente semnificative privind promovarea ODD-urilor și eliminarea lacunelor persistente în dezvoltarea socială, precum și mecanisme solide de monitorizare și revizuire; subliniază că este necesar să se recurgă periodic la un proces de revizuire aprofundată, care să includă declarații ministeriale bienale; sprijină revitalizarea Comisiei ONU pentru dezvoltare socială și participarea mai activă a ministerelor muncii și a partenerilor sociali și invită OIM să acționeze ca organism principal de monitorizare;

19. reamintește că pacea și cooperarea la nivel mondial reprezintă condițiile fundamentale pentru a realiza dezvoltarea durabilă în Europa și la nivel mondial; subliniază că UE trebuie să joace un rol de lider în domeniul drepturilor internaționale ale omului, punând în aplicare în mod integral și eficient instrumentele internaționale din domeniul drepturilor omului; constată că trebuie, de asemenea, consolidat angajamentul global față de instrumentele din domeniul drepturilor omului, utilizând oportunitățile diplomatice și economice, precum permițând altor actori – cum ar fi organizațiile neguvernamentale și sindicatele – să acționeze liber pentru a promova standardele sociale și din domeniul drepturilor omului în

---

1 Recomandarea Consiliului din 30 ianuarie 2023 privind un venit minim adecvat care să asigure incluziunea activă (JO C 41, 3.2.2023, p. 1).

întreaga lume; îndeamnă statele membre ale ONU să sprijine și să promoveze rolul partenerilor sociali și al organizațiilor societății civile pe teritoriile lor și să se asigure că aceștia participă activ la pregătirea și monitorizarea summitului; subliniază că o participare puternică a mai multor părți interesate la elaborarea politicilor și o negociere colectivă eficace pot contribui în mod substanțial la progresul către obiectivele de dezvoltare socială; reamintește că drepturile omului și drepturile sociale pot fi promovate în mod credibil numai de către țările care își respectă obligațiile;

20. invită ONU și toate țările participante, în special țările-gazdă ale Summitului social, să respecte pe deplin drepturile lucrătorilor și drepturile sociale, inclusiv ratificând convențiile fundamentale ale OIM și angajându-se să respecte valorile Declarației sociale; evidențiază importanța Pilonului european al drepturilor sociale, precum și a Declarației de la La Hulpe, pentru a construi o Europă socială puternică; subliniază necesitatea de a reînnoi angajamentul pentru realizarea obiectivelor sociale și a obiectivelor de dezvoltare durabilă ale UE până în 2030, atât în Europa, cât și în întreaga lume;

21. ia act cu îngrijorare de progresele lente în realizarea ODD-urilor în întreaga UE, ritmul progreselor înregistrate în perioada 2020-2023 fiind de două ori mai mic față de cel înregistrat în perioada 2016-2019; își exprimă îngrijorarea că ODD nu au fost menționate în mod explicit în orientările politice ale actualei președinte a Comisiei Europene; subliniază că este important să se consolideze angajamentul UE față de progresul social și realizarea ODD-urilor; invită Comisia și statele membre să își onoreze angajamentul față de obiectivele comune ale UE, în special față de respectarea articolului 3 din TUE; invită, în acest sens, UE să se angajeze în mod constructiv în adoptarea Tratatului ONU privind afacerile și drepturile omului, cu scopul de a reglementa activitățile întreprinderilor transnaționale și ale altor întreprinderi, de a susține practicile salariale echitabile în afara UE și de a permite victimelor practicilor salariale neloiale să solicite despăgubiri;

22. invită UE să sprijine tranziția globală de la munca informală la cea formală, în conformitate cu Recomandarea nr. 204 a OIM, promovând standarde de muncă echitabile, munca decentă și accesul la protecție socială; încurajează integrarea acestui obiectiv în politicile UE în materie de dezvoltare, comerț și acțiune externă;

23. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.